

## Ars poetica 2

Nicu Hăloiu

---

### Ars poetica 2

Dacă pe câmp, noi flori răsar mărgăritar,  
să fie doar lacrimi de nori? sau mai degrabă,  
o zână albă își face salbă de flori, să-și pună  
pe cap cunună, sub clar de lună?

sau poate vântul, bate pământul în lung și-n lat,  
pe înserat, să-aducă nori, să plouă iar,  
că-ntreg pământu-i însetat și-ndrăgostit  
iubind tăcut și tăinuit, albul din mărgăritar?

dar cine spune, când soare-apune,  
că-acele lacrimi, de lăcrămioare, frumoase, albe  
nu și le pune, zâna în salbe, să se cunune,  
c-un prinț frumos și drăgăstos, în acea noapte  
când vântul zboară, purtând parfum de lăcrămioară  
ușor, pe spate?

.....

Poate când noaptea, vrea să coboare,  
vântul adie să poarte-n cer fluturi suavi,  
la trup firavi, de păpădie,  
când pe-nserat, nori a purtat,  
să-aducă iar, îndrăgostit, mărgăritar!

că zâna lor, a florilor și-a nimănui,  
este stăpâna vântului.  
și-atunci străbate să-aducă-n spate  
rouă din nori, lacrimi pe flori  
și-n acea noapte, sub clar de lună,  
cununi de zână să-și facă salbe  
din lacrimi albe de lăcrămioare!